

הג שמחה!

לכל הילדים החברים, התושבים האהובים של קהילת בית השיטה!

מה השתנה? החג הזה מכל החגים?

אנו חוגגים חג פסח מיוחד כמותו לא היה בדברי ימינו המקומיים והעולמיים. נעיף בדף מבט על החדש חדיש ומחודש של מקומנו ונודה לחברים והצוותים המחברים ומקשרים בינינו בימי הקורונה.

מה נשתנה ?

אני יושבת השכם בבוקר בחוץ עם כוס הקפה. הגלבוץ לוט באובך, עץ הטבבויה פורח בוורוד משיר את פרחיו על משטח הבטון. מעטים ההולכים בדרך. מצוות הבידוד משאירה אותנו בבית. האביב מתפרץ בעוצמה. החרציות השנה זקופות קומה ורעננות.

ומה נשתנה ?

- בכל השנים רחל יוצאת לקטוף זרי פרחים לקישוט חדר האוכל.
- בכל השנים ילדי הגנים כבר בונים תנורי בוץ וריחן של המצות על האש מתפשט.
- בכל השנים כבר ניקינו וציחצחנו וקנינו ובישלנו והזמנו והוזמנו.
- בכל השנים חדר האוכל לבש חג, לא השנה.
- בכל השנים בימים אלה שלפני הסדר אני יוצאת לשדה לאלם לי אלומה יפה ירוקה לקישוט הבית ונתנאל כבר מכין את חרמשו לקראת העומר. כבר מכינים את השטח, במה ורקדנים. הכל בהיכון, ארגז החרמשים לקראת הטקס. חזרה לרוקדים ולקריינים בשעת השקיעה. לא השנה.

מצוות הריחוק והבידוד חזקה עלינו וכשנסב לסדר בביתנו, נשיר את שירי החג, נהנה מהאביב מהפריחה והיופי של העמק כל אחד בביתו, נהיה לבד אבל ביחד. לבד אך מאוד ביחד.

תמר אדר

קציר העומר

הירוק היום ירוק מאוד והאוויר נקי מאוד וקציר העומר השנה חדש מאוד. 85 שנות עומר בשדותינו נמשכות והפעם - החרמש שהועבר מסב לבן והלאה לנכד-ממשיך לעבור אך בלי רוב עם, הקהלה העונה בכל מאודו לקוצר - "הן הן והן", נמצא בביתו ואל הבתים מוזרמים מראות האביב הנפלאים הכוללים את זמזומי דבורים, ציוצי ציפורים גרגורי תורים, וכמובן ריחות הבשמים של ההדרים.

וכמה טוב שבתוך כל האי וודאות של תקופת הקורונה יש לנו איים של וודאות:

- יש לנו מרחבים ירוקים לצעוד לחוש ולנשום.
- יש לנו שמיים שהעניקו לנו השנה גשמי ברכה
- והצמיחו בשדה הקמה אלפי שיבולים ירוקות עיניים.
- יש לנו אדמה מעובדת רחבת ידיים על מלוא רוחב שדות העמק.
- ויש לנו המון חברות וחברים השותפים לכל אשר נוצר ומתהווה כאן.
- יש של לבבות פתוחים לרווחה באהבה זה לזו, בהתחשבות נדיבות, רעות וחברות.

אז נודה על כל אלה ונשלח ברכתנו לכל יושבי הארץ ותבל ומלואה: נמשיך ונטפח בתוכנו את ימי האהבה, החסד והחמלה שיביאו להחלמה, נמשיך להודות לאדמה ולשמים לחום האש והמים ונמשיך לרוות את יפי המראות. ומתאים לי כאן לסיים בברכתה המסורתית של תקווה שריג:

שתבוא שנתנו שלום וימינו חיים, שיישאו עצינו פריים ושדותינו ירוו מים, יהמה ביתנו אדם וצעדנו איתן !

יהודית

שיר עידוד לבידוד

הפסקתי לצבוע, מרגישה יפה מתמיד.
הוא כבר לא מתגלח, והוא חדש לעצמו.
כבר לא מכוונת שעון, מכווננת את הלב,
קצת אפור, בלי איפור,
איזה שיעור!
לחייך לעצמי, להתחיל ליצור,
קצת אפור, טיפה שחור,
הרבה תכלת ואור.
הלב בי דוחק: צאי לגינה,
האדמה ממתינה,
לשורשים לחזור,
אל האדמה לגהור,
לשתול, לחכות,
להביט אל הטבע,
כל הר וכל גבע
עוטים ירוק,

שמי תכלת זפים,
ציפורים מציצים,
מזמן לא שמעתי,
קצת אפור, טיפה שחור,
שמי תכלת ואור.

רזיה בן גוריון

תודות - כל כך הרבה יש לנו להלל לשבח ולהודות בימים אלה:

צוות צחי" - עידו, שמעון שובל, קובי בן אדרת, דפנה פרח, שולי צ'ופה, סמדר ל. מרפאה, החינוך, הבית סיעודי, שבעזרת שמעון גולן ומיקה גלבוע ועוד רבים - דואגים לכל פרט, מקפידים על מילוי ההוראות ומוסרים מסרים מעודכנים.

צוות המרפאה - התומך דואג ומלווה באהבה את המבודדים ואת כל קהילת בית השיטה.

צוות חב"ר בהובלתה השקטה והבוטחת של שולי צ'ופה עם עיריית מן שמעניקות יחס אישי חם קרוב תומך ואוהב.

צוות צח"ת - כרמית אונר ורעי בר ששידרו וישדרו שידורים מרעננים מהמרחב ואיתם שרית האריס שהתמידה לעשות לנו שיעורי פילאטיס מחזקים...

"יק מילה טובה" - התארגנות של משפחות צעירות וילדיהן שהפתיעו כ-40 בני 80+ - עם ברכה וציור לחדר הסגור

מיקי צ'ופה ומאיה (חברה של עוז צ'ופה) התגייסו עם ליהי האופה החביבה - ובני הנוער התוססים שהפתיעו לכבוד שבת את בני - השבעים ושמונים פלוס, עם זר פרחים ועוגת הבית של ליהי בתוספת קריקטורה מחייכת של מוני על ימי הקורונה העליזים.

"רקמה אנושית" - רשת וואצאפ מקומית שהקימו שולי ועיריית לטובת הציבור המבוגר ובו הנחיות הצעות לתרבות ובידור, בדיחות והצעות לשעות הפנאי של החברים.

חיבוק קהילתי + מאמא'לה - חברו ביחד - נעמה גל, ענת מושוביץ ואורית אביב אליה - שפנו לא-נשים מתוקות שנענו בשמחה ומבשלות ומניחות על סף חדרי הבידוד את מטעמיהן!!!

ואחרון חביב מוני מרוז האמן היקר השופע המתייחס "למצב" ולאנשי בית השיטה כאן ועכשיו ומעטיר הומור ואהבה בחידוד בחידושו היומי - סטרטאפ עולמי...

תודות וברכות

מלא הערכה ותודה לכל הצוותים הדואגים לכולנו ביוזמה ותושייה. ימים מיוחדים ולא פשוטים עוברים עלינו, איש ואישה, נער ונערה והילדים של כולנו... לא ימי קרב אלה, בהם הייתה חלוקת התפקידים ברורה, היום כולנו בחזית ובעורף. אני חש בעוצמתה השקטה של חברתנו, שלא משאירה אף אחד בצידי הדרך...בא לי לחבק את כולם ולהודות על השקט רב העוצמה והמובן כאילו מאליו. כל אחד ואחת מוצאים עצמם היכן שנתפסו ע"י הקורונה, אבל כולנו, "הקשישים" ואלה שעוד לא, כולם בוטחים ומעריכים את "רוח הקרב" שאינה זונחת אף אחד.. על כך נברך ונתברך.

נתן שונרי

חברים יקרים

מאחל לכם חג חרות שמח בו נהיה מאוחדים, נשיר, נשמח ונהנה מפריחות האביב סביב ונהנה מגן העדן בו אנו חיים. מאחל בריאות לכל משפחת בית השיטה ובטוח שנסיים במהרה את תקופת הבידוד ונוכל שוב לשבת אחים יחדיו ונצא ביחד לתקופה חדשה מחוזקים ומאוחדים. חג אביב שמח!

ארז שטיין

מה נשתנה ?

- לאורך 85 שנה התקיים סדר מרכזי בבית השיטה והלילה הזה בפעם הראשונה איש איש בביתו.
- שבכל השנים אנו יושבים צפופים ודחוסים הלילה הזה ישובים במרווחים של 2 מטר אחד מהשני.
- שבכל הלילות המשפחה מסבה סביב השולחן החג, הלילה הזה אנו מסיבים סביב ה-zoom
- שבכל הלילות אנו מלובשות במחלצות - הלילה הזה לבשנו רק מסכות
- שבכל הלילות אנו ממהרים לאכול ולרוץ החוצה - הלילה הזה יש לנו שפע של זמן להתפלפל עד קריאת שמע של שחרית...

על החרות - יהודית

משוררת אהובה ביקשה -

"למדני אלוהי ברך והתפלל על החרות הזאת

לראות, לחוש, לנשום, לדעת לייחל, להיכשל..."

כולנו יודעים עד כמה קשת השגה היא אותה חרות -

המתגלה בבחירות הקטנות, היומיומיות -

כמו- לקחת נשימה מלוא הנשמה

להשתיק את הרעשים, לדומם את המנועים

לשתוק ולהירגע ממהומת הראש, הלב והסביבה...

להתבונן ולהתמלא פליאה מיפי הבריאה,

לחוש את טובה של שמש חמימה

בסתם יום של חול או חולי, מכאוב ובדידות.

החרות להאמין שניתן להתיר

תסבוכת מעיקה, או אובך שכיסה מראות

שפשוטים הדברים ומותר במ לנגוע.

החרות - ברגע אחד נדיר ומיוחד

לראות את האור בשולי הענן,

ולשמוח עם ביקורו של יונק הדבש הקטן,

לבוא פתאום אל המילים הפשוטות

ללא טרוניות, בידיים מושטות,

לחבק, לתת, לצחוק, לשמוח ולאהוב...

ולהודות לאלוהי הפרטים הקטנים,

על אותה חרות

שגם אם היא חומקת לפעמים מהשגה,

היא כאן -דק דקיקה

מחכה וזמינה...

חברים יקרים!

בדרך כלל בתקופה הזו אנו זוכים ליהנות מכל טוב האביב - שפע צבעים וריחות שעוטפים אותנו לפרק זמן קצר וחמקמק. **"כתנות פסים לבש הגן וכסות רקמה מדי דשא..."** כל החצר והשדות מלאים. גם האביב הזה, במיוחד לאחר חורף כה גשום, מבקש ומתחנן שנחטוף אותו בשתי ידיים וננשום מלוא האף והריאות. מסיכה על הפה והאף? הכיצד? אבל הנה כן השנה בהחלט נשתנה הלילה הזה - ולא שינוי קטנטן - נתבקשנו והונחינו להישאר בבית. **איך אפשר?**

תקופה זו מעמידה בפני כולנו אתגרים שלא הכרנו כמותם בעבר. מכורח הנסיבות ולטובת שמירה על בריאותנו ובריאות קרובינו אנו נאלצים לנהוג בצורה שונה לגמרי ולנהל סדר יומנו בריחוק מהקרובים והיקרים לנו ביותר. לא נוכל לקיים סדר משפחתי רחב ובוודאי שלא נוכל לקיים סדר בקיבוץ ובקהילה. מי שיגיע בהגדה לשיר "ליל שימורים" אולי יעלו בו מחשבות נוגות ויבין באור אחר את השורה "שהיו מסובין בבני ברק..." שהיתה לאותם חכמים תנאים מהמשנה הזכות לקיים מצוות מסובין של פסח בבני ברק הבריאה של אז - והנה נגזר עליו לחגוג לבד... איך זה קרה? ועוד כיוצא בזה אשר בהחלט השתנה מדרך הרגיל של הלילה הזה ליל הסדר השנה.

אבל, אף על-פי-כן ולמרות הכל, אנו בטוחים שזו גזירה שנוכל לעמוד בה, בגלל שאנו מבינים שהמטרה היא מטרת קודש שאין נעלה ממנה - **הצלת חיים.**

אנו מבקשים להודות לכולכם על המאמץ העילאי שאתם עושים לעמוד בהתנהלות היומיום המכבידה הזו. אנו מודים גם לכל המתנדבים העושים במלאכה ומסייעים לשמר את התנהלות הקיבוץ והקהילה בעת הזו. צוות חוסן יישובי (צח"י) ורבים רבים אחרים שנקראים לסייע.

אולי הברכה הכי טובה היא שרק נחזור במהרה לשגרה: שנצא מסגר לחירות, מלבד ליחדיו, מהבית לחצר המשק ומהחצר אל השדות והמרחבים. אנו מאחלים לכל אחת ואחד מכם, לחוד וביחד חג אביב שמח, בריאות ועמידות. הלוואי שנעבור את התקופה הזו בשלום ונצא ממנה מחוזקים עם תקוות חדשות.

חג שמח ושנזכה לימים טובים וקלים הרבה יותר צור אדר, מנהל קהילה

מוני מרוז